

Мусаєлян А.В.,
магістрант Київського університету культури;
Науковий консультант: Сидоренко А.І.,
кандидат педагогічних наук, доцент,
м. Миколаїв

ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ: СУЧАСНИЙ ПІДХІД

Підвищення кваліфікації державного службовця виступає складовою системи його навчання, основними елементами якого є підготовка, перепідготовка та підвищення кваліфікації.

Підвищення кваліфікації державного службовця – це навчання, що спрямоване на підвищення рівня загальної управлінської культури та що спеціалізується в межах певної категорії посад і спеціалізації на окремих функціях, завданнях, повноваженнях, що визначаються актуальними потребами сьогодення [2].

В сучасних умовах реформування суспільства та побудови ефективної системи державної влади важливим завданням виступає організація діяльності державних службовців, адже від їх знань, вмінь і навичок, постійного самовдосконалення і самоосвіти, володіння сучасними технологіями, дотримання правових засад тощо, будуть залежати результати функціонування системи влади в Україні.

Питання підвищення кваліфікації працюючих фахівців органів державної влади та місцевого самоврядування є дуже актуальним для формування реального та перспективного резерву кадрів для заміщення посад, для нових структур державного апарату та в цілому для ефективності управлінського процесу.

Слід зазначити, що Постановою Кабінету Міністрів України від 7 липня 2010 року № 564 «Про затвердження Положення про систему підготовки, спеціалізації та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування» визнане за необхідне проходження підвищення кваліфікації державним службовцем та посадовою особою місцевого самоврядування за наступними видами:

- навчання за професійними програмами підвищення кваліфікації;
- тематичні постійно діючі семінари;
- спеціалізовані короткострокові навчальні курси;
- тематичні короткострокові семінари, зокрема тренінги;
- стажування в органах, на які поширюється дія Законів України «Про державну службу» та «Про службу в органах місцевого самоврядування», а також за кордоном;
- самостійне навчання (самоосвіта);

- щорічний Всеукраїнський конкурс «Кращий державний службовець» (для державних службовців) [3].

В Україні створена низка вищих навчальних закладів та центрів перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців. Отже, відзначимо, що до системи підготовки належать: Національна академія державного управління при Президентові України та її регіональні інститути; інші вищі навчальні заклади, які здійснюють підготовку магістрів за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування» галузі знань «Публічне управління та адміністрування»; центри перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій; заклади післядипломної освіти. У 2017 році був створений Всеукраїнський центр підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування [4].

Розглянемо завдання і форми роботи з підвищення кваліфікації державних службовців на прикладі Миколаївського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій.

Основними завданнями центру є:

- ✓ провадження освітньої діяльності, яка включає навчальну, виховну, наукову, культурну, консультативну, методичну діяльність;
- ✓ надання послуг з післядипломної освіти державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування і працівникам підприємств, установ, організацій (далі – слухачі), що включає перепідготовку, спеціалізацію, підвищення кваліфікації, стажування відповідно до законодавства;
- ✓ надання науково-методичної, інформаційної і консультаційної допомоги органам державної влади та органам місцевого самоврядування [1].

Відповідно до основних завдань Миколаївський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій визначає зміст освіти з урахуванням потреб замовників відповідно до державних стандартів в освітній галузі «Державне управління»; визначає форми та засоби проведення навчального процесу, а також розробляє та погоджує з облдержадміністрацією і Національною держслужбою України щорічні плани-графіки підвищення кваліфікації, що представлені на сайті у розділі «Плани. Звіти»: План-графік 2017 рік та План-графік 2018 рік.

Аналіз планів-звітів дає можливість відзначити, що Центром активно використовуються тематичні короткотермінові семінари, що були проведені за такими темами: «Структура та завдання служби управління персоналом. Шляхи забезпечення їх виконання»; «Актуальні питання реалізації Закону України «Про державну службу»; «Пенсійне забезпечення в Україні»; «Законодавство у

сфері запобігання та протидії проявам корупції. Конфлікт інтересів під час проходження державної служби»; «Впровадження нового законодавства України про державну службу»; «Грантрайтинг: основні правила, заходи, техніка та практичні приклади. Підготовка проектів регіонального розвитку, що пропонуються для участі у конкурсному відборі за рахунок ДФРР» (тренінг); «Управління персоналом на державній службі: суть, функції, методи, практика»; «Ділове українське мовлення та організація діловодства в державних установах»; «Адміністративні послуги та порядок їх надання в органах місцевого самоврядування» та ін. Певна частка тематичних короткотермінових семінарів проведена на базі районних органів місцевого самоврядування.

Активною формою виступають тематичні постійно-діючі семінари, які проводяться як на базі Центру, так і на базі районних райдержадміністрацій (Первомайській, Єланецькій, Вознесенській, Кривоозерській, Вітовській та ін.) Вони були присвячені питанням організації та здійснення державних закупівель; стратегії соціально-економічного розвитку території із застосуванням SWOT-аналізу; управлінню персоналом на державній службі, впровадженню Е-врядування на публічній службі тощо. За окремим планом заплановані на 2018 рік тематичні постійно-діючі семінари «Розмовна англійська мова для публічних службовців» та «Ділова українська мова в державному управлінні».

Важливою формою є професійні програми підвищення кваліфікації для окремих груп слухачів. Так, у березні 2018 року відбулася професійна програма підвищення кваліфікації (1 сесія) для керівників і спеціалістів державних установ та архівів місцевого самоврядування Миколаївської області [1].

Відзначимо, що Миколаївський центр в межах своєї компетенції проводить наукову та методичну діяльність: організовує науково-методичні та науково-практичні конференції; проводить дослідно-експериментальні роботи на замовлення органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств; організовує підготовку і опублікування наукових і науково-методичних праць.

Отже, одним із пріоритетних напрямів соціально-економічного розвитку України є розвиток системи підвищення кваліфікації державних службовців, що сприяє удосконаленню їх професійних знань, умінь та навичок [5].

Список використаних джерел:

1. Миколаївський обласний центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади та місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mcrk.mk.ua/info/>. – Назва з екрана.

2. Оболенський, О. Ю. Державна служба: підручник / О. Ю. Оболенський – К.: КНЕУ, 2006. – 472 с.

3. Про затвердження Положення про систему підготовки, спеціалізації та підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування : Постанова Кабінету Міністрів України від 7 липня 2010 року № 564 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/564-2010-%D0%BF>. – Назва з екрана.

4. Про затвердження Положення про Всеукраїнський центр підвищення кваліфікації державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування : Наказ НАДС від 16 лютого 2017 року №36 / Національне агентство з питань державної служби. – Режим доступу: <http://nads.gov.ua/page/nakaz-nads-vid-16-lyutogo-2017-roku-no-36>. – Назва з екрана.

5. Про затвердження Програми розвитку державної служби на період до 2016 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/350-2013-%D0%BF>. – Назва з екрана.

Новоковська І.Д.,
магістрант Київського університету культури;
Науковий консультант: Соловійов В.А.,
заслужений діяч культури України, доцент,
м. Миколаїв

ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ПЕРЕДУМОВИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ЕСТРАДНОЇ ПІСНІ

Естрадна пісня є одним з найпопулярніших видів професійного виконавства. Розуміння цього феномену передбачає осмислення особливостей його розвитку у системі духовної культури з огляду на зміни культурно-історичного контексту. Стан вивчення історико-культурних передумов розвитку сучасної естрадної пісні та її ролі у розвитку музичної культури і сьогодні залишається актуальною.

Мистецтво естради в УРСР у 50-і роки активно й плідно розвивалося. Демократизації художньо-мистецького життя в колишньому Радянському Союзі сприяли історичні рішення XX з'їзду КПРС (1956 р.). Інтерес до невичерпних скарбів народної творчості, пошук нових образно-виражальних засобів й збагачення традиційних позначились на розвитку українського музичного мистецтва у 60-ті роки.

На з'їздах Спілки композиторів України (IV-го — у 1962, V-го — у 1968 рр.) обговорювались актуальні проблеми розвитку композиторської творчості, теоретичного й історичного музикознавства, музичної критики, роботи з творчою молоддю, музично-естетичного виховання підростаючого покоління. Наприкінці 50-х— у 60-ті роки прийшло нове покоління творців української